Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

spiritalit' operando carnalia aut at-
qz terrena ptenendo celestia obtinebat.
Nam demonstrucio hominu. infruc-
tiosa opa et tanmosa sp adhibit. Inde
Zozimas iuxta consuetam regulam
monasterij ptransiuit iordane. puluqz
secu detulit cibu ad sustentacoz cor-
pis et panu quo induebat. Eodem
reglam adimplebat ptinseudo heremu.
quando tpus his refectois erant necessariu p
niam corpis sopore vel intra pulu iacens
fatigebat. modicu gustando somnum.
ubi eu finis diei occupabat. atqz iter
diluculo iter suu fatigebat. maestabi-
lit' augmetando cursu. habens de
sideriu ptransire heremu. spems ali-
que repiri patre in deserto qui eu
potuisset edificare iuxta suu desi-
deriu. Currebat igit' securu optima
uia. ut ei pmissu fuerat. festinatqz
currebat. Vigintu ergo dierum
pagens iter. et facta hora qi sexta
paululu se abstinuit ab itineris la-
bore. Eleuatisqz oculis ad orientem
consueta sibi celebrabat oronem.
Solit' em erat statuta diei tempa-
idest tertia sexta nona. abstinere
se a siu itineris cursu oroms causa.
eleuans qz oculos ad supna et re-
spiciens ad dexteru. uidit in quodu
loco quasi stare umbru cailu huam
corpis. Stupefact' ac turbat' val
de existimabat fantasma esse qd
uiderat. et signa cailu sibi redemp
cioms se crucis faciens. ac comple
ta orone uidit quandu in pte am
bulante midiana. nudo migro qz
corpe ex incendio solis exustam.
capilli capitis eius ut lana candi
da atqz prari usqz ad collu corpis
descedentes. Dum hoc uidet Zozimas.
admirat' repletus qz gaudio magno.
cepit currere ad eandem pte qua uide
bat. Nam et illa que Zozima uidebat.
mestabili exultauit letitia. qm in
terat qd multoz amoz spiritus mime
respexit humane nature specie. neqz
alicu aialis ul' uolucris figuram.
Miratus ergo Zozimas quis ul' qualis
esset que uiderat. existimas q magn
na uidet psona. Dum aut illa uidet
delonge ad se pmagnite. cepit cito
gradu fugere in interiora deserti.
Zozimas aut contemnes senectu
tis debilitate. fastidiu qz itineris
cito eam gradu seglat. At illa
magis amplius fugam petebat. Erat
aut Zozime cursus uelocior. et pau
latim appmaglat fugienti. Primus
aut ei factus. ita ut eia uox eius
posset audiri. Zozimas cepit uocife
rari cu lacrimis talem emittes uoce.
Ut quid me fugis hominem senem
et pctorem serue dei uuu. Sustine
me qaiqz sis conuiuo te pdeu. p eo
amore hanc habitas heremu. ut
rapias me debile atqz indignum
sene. Conuiuo te p illu ad que habes
p tuis tantis laboribus bona spem et
etia retributione. collogre mecum
dulcedinis ac suauitatis uerba. et
noli me deserere sine mutua loca
cione. Hec Zozima cu lacrimis ro
gante. uenerut utriqz currentes in
quendu loca qui locus ita uidebat.
qi aliqndo torrens ibi cucurrerit.
Illa aut que fugiebat ante faciem
Zozime eu ad pnominatu loca pcedes
descedit. et rursu p alia pte loca
illius qi torrens ascendit Zozimas